

ZDENĚK KOUDELKA: Inspirace podvodem v USA nyní u nás: Zahájí zítra ÚS volební převrat č. 3? Rychetský chce zachránit Piráty a ODS. Změna pravidel uprostřed zápasu. Přepíše nikým nevolení politickou mapu ČR? Svévole diktovaná z Bruselu

- CZ24 News | 1. února 2021

ČESKO: Zdeněk Koudelka přináší příklady svévolného rozhodování “brněnské patnáctky”, která se změnou volebních pravidel chystá zvrátit vůli většiny voličů a zardousit zbytky demokracie v naší zemi

Ústavní soud chystá na zítřek volební revoluci. Zjevně povzbuzen tím, jak ve Spojených státech nakonec prošel volební podvod, chce podle našich informací zařídit s předstihem něco podobného i u nás. Ačkoli se totiž korporátní média a tzv. agentury pro výzku veřejného mínění snaží ovlivňovat podzimní parlamentní volby lživými informacemi a “odhady”, jež mají koalice Pirátů a stran “demobloku” favorizovat, ve skutečnosti tomu oni sami nevěří. Je proto nutné upravit volební zákon tak, aby “trpaslíky” dostal na lepší pozice – a znemožnil pravděpodobně opět vítěznému ANO, respektive Andreji Babišovi sestavit funkční vládu.

Tuto radikální změnu si zjevně připravil pomocí tzv. stížností části senátorů – kterou ovšem absurdně podal na konci roku 2017 nechvalně známý příslušník “bruselského lidu”, europoslanec za STAN, Stanislav Polčák. Dal tak tím najevo, že jde o “vzkaz” Bruselu, jak mají u nás dopadnout volby.

Napadené části volebního zákona míří totiž jak na rozdělení volebních obvodů (s dosavadním uplatněním D'Hondtovy metody přepočtu získaných hlasů na mandáty), tak na kvórum, které musejí překročit současné vyvořené koalice ziskem deseti respektive patnácti procent hlasů. Stížnost ležela u Ústavního soudu tři roky – ale náhle bude “nečekaně” projednána právě zítra. Bez ohledu na to, že prezident již vyhlásil termín podzimních voleb, a jsme tak uprostřed předvolební kampaně. Teď se mají v “rozehraném zápase” změnit pravidla. Neslýchané? Skandální? V současných západních “liberálních demokraciích” běžné.

Dohoda soudcovské mafie s trpaslíky

Jde o jasnou dohodu s koalicemi Piráti – STAN a ODS – lidovci – Topka, které se podle nezveřejňovaných interních průzkumů obávají, že by kvórum na podzim nemusely překročit – a zůstat tak mimo sněmovnu. Ústavní soud – nevolená, jen jmenovaná patnáctičlenná “třetí parlamentní komora” – by tak opět zásadním způsobem zasáhl do volebních výsledků – a opět přepsal politickou mapu ve prospěch stran Kavárny. Stalo se tak již v roce 2009, kdy přímo volby zrušil (!) – a tím vzal jisté vítězství ČSSD. Současné tím Kalouskovi umožnil “porodit” TOP 09, a tím o několik měsíců později úplně změnit volební výsledky. Šlo fakticky o politický převrat číslo 1 (číslo 2 pak později zorganizovala “mafie” prokurátorů a plukovníka Šlachty proti vládě Petra Nečase). Nyní se tak má stát do třetice.

O tom, jak rozhodne Ústavní soud pod vedením Pavla Rychetského, jenž se už dávno z “neustranného soudce” stal politickým aktivistou protibabišovské opozice, se dozvíme zítra. Podle našich informací je však velmi pravděpodobné, že legalizuje nechutné volební čachry, které po příkladu Spojených států mají nyní v zemích Západu umožnit udržení globalistů u moci – přestože voliči v mnoha zemích si přejí pravý opak. Mnohé o našem Ústavním soudu vypovídá následující text významného ústavního právníka **Zdeňka Koudelky**, který na několika příkladech ukazuje stav tohoto “bruselského tělesa”, proti jehož svévolným rozhodnutím není odvolání:

Zdeněk Koudelka: Jsme v rukou nevolených

Generální sekretář Ústavního soudu zaslal [dopis ředitele brněnské pobočky advokátní komory](#). Věc hodnotím tak, že sepsal dopis z popudu Ústavního soudu samého či jeho vedení.

Obsahem dopisu je stížnost na manžele Zahumenské pro jejich advokátní činnost, kdy prý existují oprávněné pochybnosti, zda nesnižují důstojnost advokátního stavu a důstojnost Ústavního soudu. Přitom uvádí výroky manželů Zahumenských, že ústavní soudci žijí ve slonovinové věži a že jsou odtrženi od reálného života. Manželé Zahumenští též poukázali na ústavního soudce, který je udal ministryni spravedlnosti.

Důstojnost advokátů

Manželé Zahumenští zastupují lidi, které současná vládní opatření posílají na dno, ničí jim jejich životní cestu ke štěstí, ničí jejich schopnost získávat pro své rodiny prostředky na životní potřeby prací a dělají z nich lidi závislé na vládní almužně. Advokát musí bojovat za práva klientů a rozhodující pro něj je ocenění klientů, ne chvála či zášť Ústavního soudu.

Ústavní soudci s platem přes 200 000 Kč měsíčně nejsou na stejné lodi s lidmi, které vládní opatření likvidují. Blíž k nim mají advokáti. Značí stresující podmínky života vládou postižených lidí. Část velké tísně jejich klientů se přenáší i na ně a mohou reagovat ostře na většinovou snahu správních soudů i Ústavního soudu vyhýbat se řešení věci zastavováním řízení a odmítáním návrhů proti vládním opatřením z procesních důvodů.

Jako učitel práva jsem zvědav, jestli ústavní soudci, kteří jsou profesori práva a označili na jaře 2020 rozhodnutí o nouzovém stavu za akt vládnutí, který běžně nepodléhá přezkumu Ústavního soudu, napíší ve svých knihách, že se mýlili, když mezi prameny trestního práva u nás dříve neuváděli akty vlády, které dle Ústavního soudu nejsou právními předpisy, ale přesto přímo umožňují uložení vyšších trestů. I za německé okupace se vyhlášoval výjimečný stav výnosem říšského protektora, což byl právní předpis.

I ve známém nálezu o tom, že hotel může požadovat po zahraničních turistech podepsání prohlášení, že odsuzují politiku svého státu, Ústavní soud použil politická kritéria, když to vázal na zahraniční politiku naší vlády. Chápal bych, že hoteliér udělat něco může nebo nemůže vůči všem hostům. Tedy buď může či nemůže chtít, aby ruský turista odsoudil politiku vůči Krymu a americký odsoudil americké bombardování Jugoslávie či útok na Irák. Právo má být o obecných pravidlech. Pohrdám však nálezem, který určité kroky podnikatele vůči zákazníkovi neváže na obecné zákonné podmínky, ale na zahraniční politiku vlády.

Jako advokát přistupuji ke klientům bez ohledu na politiku vlády. Jsem názoru, že manželé Zahumenští důstojnost advokátního stavu nesnižují.

Důstojnost Ústavního soudu

Je-li snížena důstojnost Ústavního soudu, je věc názoru každého. Každý si může odpovědět, zda má Ústavní soud důstojnost. U mne klesla v roce 2009, kdy Ústavní soud odebral lidem subjektivní právo volit v již vyhlášených volbách do Poslanecké sněmovny za použití teorie materiálního jádra ústavy, z kterého vycházela nacistická právní nauka, a přitom se odvolal na korunního prince nacistické právovědy Carla Schmitta. Necitoval sice jeho text „*Vůdce ochraňuje právo*“ (Der Führer schützt das Recht. *Deutsche Juristen-Zeitung* 15/1934, ročník 39, 1. 8. 1934, sešit 15, s. 945-950), raději zvolil text jiný, ale ukázal, jak se dívá na volby jako prostředek výběru držitelů moci v demokracii. Tento přístup opakoval v roce 2021, kdy rozhoduje po více než 3 letech o návrhu na vyslovení neústavnosti zákona upravujícího volby poslanců. Přitom návrh nechal tři roky ležet a věnoval se mu až v době předvolební, kdy začal proces sestavování kandidátek v politických stranách.

Předseda Ústavního soudu má dbát na to, aby případy byly řešeny v přiměřeném čase a nevznikaly nedůvodné rozdíly. V lednu 2021 se předsedy Ústavního soudu zastal soudce Jaroslav Mádr, když odmítl Rychetského kritiku poslanců Komunistické strany Čech a Moravy Vojtěcha Filipa a Zdeňka Ondráčka ([Zdrženlivost soudců ve veřejném prostoru má své meze. Česká justice 5. 1. 2021](#)) a poukázal na vinu KSČ za období před rokem 1989. Mádr kritiku Rychetského vnímal jako ohrožení soudcovské nezávislosti. Osobně očekávám spíše upřímnější postoj od současných členů KSČM, kteří vědí, že jim členství ve straně moc nepřinese, než členů bývalé KSČ v době jejího totalitního mocenského monopolu, kdy byl jejím členem Rychetský. Nechápu Mádrovu obhajobu jedněch komunistů vůči komunistům druhým.

Je selháním Ústavního soudu, že není schopen během tří let rozhodnout o návrhu na zrušení zákona. Tedy, jak kdy. Je pokřivením práva, když v některých věcech a někomu tatáž instituce vyhoví v řádu měsíců a jiní čekají roky. Předseda soudu má dbát na to, že je na soudě vyřizována agenda průběžně a nevznikají nedůvodné rozdíly. Pro srovnání ve věci platu soudců, včetně svých vlastních, rozhodl Ústavní soud 10. 7. 2014 za 13 měsíců a o zdanění církevních restitucí v roce 2019 za čtyři měsíce. Ústavní soud umí rozhodnout rychle, ale děsivě působí, že jen někdy a jen pro někoho. Prostě u Ústavního soudu platí: „*Komu chceme, pomůžeme, komu nechcem, nemůžeme.*“.

Z pohledu této výběrové svévole v rozhodování našeho Ústavního soudu je pochopitelná změna učiněná v Polsku, že polský Ústavní tribunál musí řešit věci v pořadí, jak dojdou. To je reakce na to, že dříve polský Ústavní tribunál také upřednostňoval některé věci. Právní stát je z tohoto pohledu

ohrožen u nás, ne v Polsku.

Pavel Rychetský podepsal v červenci 2017 protipolské prohlášení některých justičních představitelů. Polským kolegům jsem líčil, jak Ústavní soud za jeho předsednictví prohlásil za neústavní možnost opakování funkce předsedy soudů pro údajnou možnost personální korupce ze strany výkonné moci, ale pro předsedu i soudce Ústavního soudu toto omezení neplatí. Protipolské prohlášení podepsal i nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman. Ale o polském generálním prokurátorovi není známo, že by kontaktoval soudce a jednal s ním o „vyřešení“ restituční věci provázané s trestním stíháním. Polští kolegové kroutili hlavou, kdože to všechno Polsko peskuje. Stále platí: *„Káže vodu, ale pije víno.“*

Manželé Zahumenští přece jen chybu udělali a to, že měli naděje v Ústavní soud. Osobně své klienty nabádám, aby od Ústavního soudu nic nečekali. Seznámím je s jeho rozhodovací praxí. Pak nejsou zklamáni. Když jde o skutečný boj o demokracii, nelze spoléhat na ústavní soudce. Ti na barikády nechodí. Za německé okupace bylo v odboji mnoho advokátů, žádný ústavní soudce. Naopak předseda Ústavního soudu byl protektorátní premiér a expředseda Nejvyššího správního soudu prezident protektorátu.

Autor: Zdeněk Koudelka

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>